

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316211730
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316211730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX S., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, AK ul. Sov. Hrdinov 153/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 824 96, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 17.05.2017, č. k. 21Csp/169/2016 -49 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku.

II. Mení rozsudok v zamietajúcej časti tak, že určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 26.4.2013, uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 124,74 EUR a b) zo poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 64.80 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 26.4.2013, uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v či 2 Žiadosti/Zmluvy“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Obsah napadnutého rozhodnutia

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 628,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 628,40 eur od 14.02.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ustanovenia § 261 ods. 3 a § 497 Obchodného zákonníka, ustanovenia § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ustanovenia § 3 ods. 3, § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 3, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. Skutkovo mal za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 870 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 42 splátkach vo výške 46,62 eur mesačne. V prospech žalovaného žalobkyňa uhradil sumu 1.417,28 eur, vrátený jej bol preplatok vo výške 43,62 eur.

4. Prijal záver, že zmluva ktorá bola medzi stranami uzavretá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy bola v pozícii fyzickej osoby, ktorá potrebovala finančné prostriedky na osobné účely a úver bol poskytnutý fyzickej osobe ako spotrebiteľovi. Konštatoval, že zmluvný vzťah založený žalobkyňou a žalovaným neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Vychádzal z názoru, že pokiaľ je súčasťou dojednanie, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Súd prvej inštancie mal ďalej za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s namietaným premlčaním uviedol, že na strane žalovaného v predmetnej veci došlo k vzniku úmyselného bezdôvodného obohatenia, v dôsledku čoho sa inak 3 - ročná objektívna premlčacia doba predĺžila na 10 rokov odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Ignorovanie právnej úpravy zameranej na ochranu spotrebiteľa zo strany žalovaného považoval za úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa 26.04.2013. Žalobca právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil žalobou na súde dňa 20.12.2016. Z uvedeného vyplýva, že desaťročná premlčacia doba neuplynula ani od uzavretia zmluvy o úvere. Poukázal na tvrdenie žalobkyne, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela v mesiaci júl 2016 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Žalovanému tak vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov ktoré z jeho strany boli žalobkyni reálne poskytnuté a to vo výške 745,26 eur a keďže žalobca v prospech žalovaného uhradil celkovo sumu 1373,66 eur na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 628,40 eur a súd ho preto zaviazal na zaplatenie tejto sumy žalobkyni spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne zo sumy 628,40 eur až do jej zaplatenia. Návrh žalobkyne na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 8, bod. 8.1 a bod 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300049495 z 26.04.2013 zamietol s poukazom na skutočnosť, že zmluvná podmienka v takomto znení používaná zo strany žalovaného už bola rozhodnutiami súdov a to nie len prvoinštančných, ale súdov odvolacích, určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu na úkor spotrebiteľa. Žaloba, ktorou sa domáha žalobca určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nie

je formulovaná ako žaloba na určenie, či tu právo je alebo nie je, ale je formulovaná ako žaloba o určenie právnej skutočnosti (neprijateľnosti), ktorej prípustnosť je založená osobitným predpisom. V tomto prípade však zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva výslovná možnosť takúto žalobu podať a takýto výklad súdu § 137 C.s.p. je odôvodnený aj obsahom dôvodovej správy ku citovanému ustanoveniu C.s.p.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku. V danej právnej veci boli predmetom konania dva samostatné nároky žalobcu. Súd žalobe v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vyhovel, v tejto časti bola úspešná žalobkyňa a žalobu ohľadom nároku na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietol a v tejto časti bol úspešný žalovaný. Vzhľadom na čiastočný úspech žalobkyne a žalovaného v konaní rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Obsah odvolaní strán sporu

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie a to proti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 628,40 eur s príslušenstvom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. O zákona č. 129/2010 Z.z. nepovažoval za vecne správny a dôvodný. Zdôraznil, že zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane listiny, a tiež zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré sa v zmysle článku 7., ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmysle uvedeného Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy ako takej. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva z Oznamenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou). Zmluva údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. V súvislosti so závermi súdu o nedodržaní požiadavky na rozpisovanie splátky uviedol, že rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v rozhodnutí C- 42/15 týkajúceho sa výkladu smernice 2008/48/ES potvrdilo skutočnosť, že slovenská prax niektorých súdov ohľadne údajnej povinnosti rozlišovať splátku na časť istina, úroky a iné poplatky je nesprávna. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolateľa neoprávnene nerešpektoval výklad podaný Súdny dvorom EU, hoci ide o povinnosť každého súdu členského štátu EU. Ustanovenia článku 10 ods. 2 písmeno h) smernice 2008/48/ES (ktorému vo vnútroštátnom právnom poriadku Slovenskej republiky zodpovedá ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) sa má podľa Súdneho dvora EU vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Napokon žalovaný namietal závery súdu o vyporiadaní sa s námietkou premlčania. Krajský súd v Prešove v rozsudku č.k. 13Co 111/2014 - 116, čím rozhodnutie Súdneho dvora EÚ legitimizujú spôsob uvádzania náležitosti v zmluve o revolvingovom úvere ako správny a v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., príp. smernicou 2008/48/ES. Za týchto okolností nie je potom zrejmé, v čom má spočívať úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie, ak uvedené súdne rozhodnutia určujú, že aj taký spôsob uvádzania údajov v zmluve, ako je v prípade zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8300059495, je v poriadku. Záver súdu o 10- ročnej premlčacej lehote a teda o úmysle žalovaného získať bezdôvodné obohatenie je nesprávny a nemá oporu v žiadnom dôkaze. Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v napadnutom rozsahu a rozhodol sám o veci tak, že žalobu zamietne alebo aby po zrušení napádaného rozsudku vrátil celú vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

7. Proti rozsudku a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania podala odvolanie žalobkyňa. Považovala rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby za prekvapivé, pretože sa zásadným spôsobom vymyká a protirečí ustálenej rozhodovacej praxi, bez toho aby súd vysvetlil dôvod pre ktorý k takému zásadnému odklonu, ktorý v konečnom dôsledku znamená odopretie spravodlivosti, došlo. Uviedla, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že ak súd rozhodol o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, obsiahnutej v individuálnej formulárovej úverovej zmluve, uzatvorenej žalovaným, s konkrétnym spotrebiteľom, tak súd už nemusí o neprijateľnosti rovnakej zmluvnej podmienky, ale obsiahnutej v inej individuálnej formulárovej úverovej zmluve, uzatvorenej žalovaným, ktorý túto zmluvnú podmienku v inom právnom vzťahu naďalej používa, už rozhodovať. Rozsudok vydaný v individuálnom spotrebiteľskom spore, je záväzný inter partes - len pre strany konania

a len v prejednávanej veci. V žiadnom prípade nie je záväzný pre každého. Za nesprávny považovala aj výklad § 137 C.s.p., súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie v podstate vykladá ustanovenie § 137 C.s.p. tak, ako keby tento uzákoňoval taxatívny výpočet možných žalôb, brániac spotrebiteľovi podať žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Zdôraznil, že C.s.p. ponechal, rovnako ako tomu bolo počas účinnosti OSP, exemplatívny výpočet druhu možných žalôb, teda prípustné sú aj iné žaloby, ako sú vymenované v § 137 C.s.p. Poukázal na ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka, čl.3 ods. 1 § 298 ods. 2 C.s.p. ako aj čl. 169 Lisabonskej zmluvy. Už samotný zákon č. 250/2007 Z. z. poskytuje dostatočnú legitimitu na podanie určovacej žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale aj na iné určovacie žaloby, s cieľom ochrany spotrebiteľa. Ďalej poukázala na § 298 ods. 2 C.s.p. a skutočnosť, že súd prvej inštancie jej priznal proti žalovanému zaplatenie bezdôvodného obohatenia aj z dôvodu, že žalovanému plnila na základe poplatku, ktorý predstavuje neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku. Podľa jej názoru platnej právnej úpravy vyplýva, že súd môže žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v jednom prípade, a to v prípade, keď zistí, že sa v súdnej veci nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak súd zistí, že v súdnej veci o neprijateľnú zmluvnú podmienku ide, žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť nemôže, a to bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky samostatnou žalobou, alebo pri podmienkach, aké sú obsiahnuté v § 298 ods. 2 C.s.p. a tiež bez ohľadu na to, či žaloba smeruje proti obchodníkovi, ktorý je autorom neprijateľnej zmluvnej podmienky, alebo proti jeho právnomu nástupcovi a bez ohľadu na to, že o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, už bolo v inom súdnom konaní, ale z iného právneho vzťahu, založenom iným právnym úkonom rozhodnuté, a to aj v prípade, ak by sa súdne konania týkali tých istých strán a bez ohľadu na to, či v prípade úverového právneho vzťahu, už úver splatený bol, alebo nebol. Z uvedených dôvodov navrhla rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozhodnutia v časti (§387 ods. 1 C.s.p a v časti pre jeho zmenu (388 C.s.p).

9. Podľa § 9 odsek 2, ods. 9 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

10. Podľa § 11 ods.1 písm a) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

11. Je nepochybné, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8300059495 uzatvorená medzi stranami sporu dňa 26.04.2013 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

12. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v § 9 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať.

13. V súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia.

14. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

15. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

16. Problém nastal v súvislosti s pochybnosťami, kde sú hranice nepriameho účinku smernice. Súd totiž na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty.

17. Dôležitý je tiež výklad rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN.

18. Slovenský právny poriadok definuje v porovnaní so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere precíznejšie a širšie podmienky, ktoré musí spĺňať zmluva o spotrebiteľskom úvere tak, aby nebola postihnutá sankciou spočívajúcou v tom, že bude úver z nej vyplývajúci posudzovaný a kvalifikovaný ako úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Takýto výklad nie je v rozpore s komunitárnym právom a príslušnou smernicou a takýto výklad nie je ani arbitrárny, pretože slovenský zákon (zákon č. 129/2010 Z.z.) rozširuje z dôvodov ochrany spotrebiteľa podmienky, stanovené základnou normou komunitárneho práva a poskytuje širšiu mieru ochrany spotrebiteľovi.

19. SD EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Biróová judikoval, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tak explicitne presné ustanovenie akým je § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. však cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarcia v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórných náležitostí uvedených v § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku a aj stále je platný a účinný.

20. Klausula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, (i) z čoho splátka pozostáva, (ii) či splátka obsahuje aj poplatky, (iii) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN, (iiii) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (iiiiii) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a pod .

21. Podľa názoru odvolacieho súdu špecifikácia splátok úveru má svoj význam aj v tom, že spotrebiteľ má možnosť v prípade sankcie bezpoplatkovosti priamo zistiť, ktorej časti splátky sa táto sankcia týka. Spotrebiteľ má tiež možnosť kontroly, či v splátke použitej na účely výpočtu RPMN nie je uvedený poplatok, ktorý sa do RPMN nesmie započítať. RPMN pritom predstavuje dôležitý údaj o celkových

nákladoch na úver. Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES).

22. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 odsek 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 odsek 2 písm. k) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu bolo aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu (č. I. 7 spisu) obsahovala len výšku, počet a termíny anuitnej splátky, a to v sume 46,62 eur v počte 42 splátok.

23. Odvolací súd konštatuje, že zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2013 v spojení so Zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti úveru. Oznámenie o schválení úveru, na ktoré poukazuje žalovaný, a v ktorom je uvedený termín splatnosti prvej splátky - 20.06.2013 a poslednej splátky - 20.11.2016 bolo vyhotovené dňa 26.04.2013, t.j. v deň podpisu zmluvy žalovaným. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa podpísala zmluvu dňa 17.04.2013, t.j. skôr, odvolací súd konštatuje, že v čase kedy žalobkyňa zmluvu podpisovala nemala vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Údaj o termíne splatnosti prvej splátky, z ktorého by v spojení s údajom o tom, že úver má byť splatený v 42 mesačných splátkach bolo možné vyvodiť termín konečnej splatnosti úveru a konkrétne termíny následných splátok je uvedený len v Oznámení o schválení revolvingového úveru, nijako nevyplýva zo samotnej zmluvy resp. Zmluvných dojednaní. Nie je zrejmé, kedy sa Oznámenie o schválení revolvingového úveru reálne dostalo do dispozičnej sféry žalobkyne, žalovaný nepreukázal, že by žalobkyňa vyjadrila s predmetným Oznámením súhlas a toto na znak súhlasu podpísala. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, termínoch splátok v zmluve o úvere je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný.

24. Za daného stavu sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o konečnej splatnosti úveru a údajov o termínoch splátok v zmluve o úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., čo má s poukazom na ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

25. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí musí obohatenie vydať.

26. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že žalovaný v prospech žalobkyne titulom predmetného úveru vyplatil čiastku 745,26 eur, pričom žalobkyňa v prospech žalovaného poukázala úhradu vo výške 1417,27 eur. Žalovaný vrátil žalobkyňi 43,62 eur a 3 eura si započítal ako poplatok. Za tejto situácie správne postupoval súd prvej inštancie, ak zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 628,40 eur predstavujúcej jeho bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

28. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

29. Pokiaľ ide o vyriešenie otázky, či na prejednávany prípad je potrebné aplikovať 3 alebo 10 ročnú premlčaciu dobu, odvolací súd konštatuje, že žalovaná obchodná spoločnosť je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 1/1993 Zb. o zbierke zákonov platnom a účinnom do 31.12.2015, o všetkom čo bolo v zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému koho sa to týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 01.01.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z.z.). Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaný ako odborná organizácia, nebankový subjekt, pri uzatváraní zmluvy koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Z hľadiska doterajšej praxe je nesporné, že nebankové subjekty majú svoje podmienky upravené menej korektné ako banky z hľadiska dojednávania odplaty za poskytnutie úveru či úrokových sadzieb i následkov porušenia zmluvnej povinnosti, čo je predmetom súdnych sporov z vymáhania záväzkov zo zmlúv, ktoré často nerešpektujú dobré mravy a odporujú pravidlám poctivého obchodného styku. V čase uzatvorenia zmluvy už niekoľko rokov platili ustanovenia o spotrebiteľských úveroch. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobkyňou v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že žalovaný nevedel čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarcu pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10 ročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo. Zmluva bola uzatvorená 26.04.2013. Žalobkyňa si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila žalobou na súde 20.12.2016. Z uvedeného vyplýva, že 10 ročná premlčacia doba neuplynula ani od uzavretia zmluvy o úvere. O to viac je odôvodnený záver, že 10 ročná premlčacia doba nemohla uplynúť odo dňa, kedy sa žalovaný voči žalobkyňi bezdôvodne obohatil (od okamihu kedy prijal od žalobkyne plnenie prevyšujúce sumu skutočne čerpaného úveru). Odvolací súd zároveň odkazuje na výpoveď žalobkyne o tom kedy sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení, čím preukázala dodržanie subjektívnej premlčacej lehoty (október 2016 prostredníctvom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, č.l. 17) .

30. Majúc na zreteli uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

31. Žalobkyňa vo svojej žalobe okrem vyslovenia povinnosti zaplatiť bezdôvodné obohatenie navrhla, aby súd určil neprijateľnosť zmluvných podmienok v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 26.04.2013 čl. 8 bod 8.1 a 8.4.

32. V článku 8, bod 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 26.4.2013, je uvedená zmluvná podmienka v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 124,74 EUR a b) zo poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 64.80 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“,

33. V článku 8, bod 8.4., Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 26.4.2013, je uvedená zmluvná podmienka v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy Odplata

za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v či 2 Žiadosti/Zmluvy.“

34. Podľa čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách majú členské štáty zabezpečiť v záujme spotrebiteľov a konkurentov existenciu adekvátnych a účinných prostriedkov na prevenciu neustáleho používania nečestných podmienok v zmluvách, ktoré predávajúci alebo dodávatelia uzatvárajú so spotrebiteľmi.

35. Podľa § 298 ods. 1, 2 C.s.p. súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

36. Ustanovenie § 298 C.s.p. obsahuje právnu úpravu doteraz upravenú v ustanovení § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Táto úprava zostala v novej právnej úprave zachovaná aj napriek zavedeniu tzv. abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach (pozri § 301a nasl. C.s.p.), t.j. súd môže aj v individuálnom spotrebiteľskom spore s účinkami inter partes vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacim so spotrebiteľskou zmluvou. Takýmto tzv. iným zmluvným dokumentom súvisiacim so spotrebiteľskou zmluvou sú všeobecné obchodné podmienky, všeobecné zmluvné podmienky a pod.

37. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvne podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvne podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

39. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

40. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

41. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje postavenie.

42. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

43. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

44. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi. Z tohto pohľadu nie je rozhodné, či dochádza k uplatneniu práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ obráti na súd za účelom zabezpečenia stavu právnej istoty, t.j. aby nebol obťažovaný hrozbou použitia podmienky, ktorej neplatnosť nikto neurčil. Naliehavý právny záujem je daný, pretože len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklarovaným vyslovením neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky môže následne argumentovať vo vzťahu k žalovanému. Práve žalobkyňa a jej majetková sféra je v ohrození, a preto žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúcich z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., z čoho taktiež vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

45. Naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky je daný priamo zákonom, a to v ustanovení § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ako aj v ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a vyplýva aj zo zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

46. Podľa ustálenej judikatúry vychádza systém ochrany zavedený smernicou 93/13/EHS z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25, a z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, ako aj uznesenie Pohotovosť, bod 37).

47. Pri predmetnom zmluvnom dojednaní súd vidí jeho neprijateľnosť nie v samotnom predmete tohto dojednania a jeho cene, ale v okolnostiach aplikácie tohto ustanovenia. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie bez toho, aby obdržal za to protiplnenie. Súd považuje za samozrejmé, že v spoločnosti založenej na trhovej ekonomike je vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia minimálne rozporné s dobrými mravmi, pretože svojím spôsobom ide o poskytnutie daru zo strany dlžníka - spotrebiteľa, s ktorým tento nepočíta a nebuť úverovej zmluvy, takáto vec by ho určite ani nenapadla. Súd takúto dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do zmluvy samotnej. Ide podľa názoru súdu o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym. Takýto postup súd v žiadnom prípade s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže aprobovať. Túto podmienku by súd aproboval v prípade, ak by platba za odklad splátok mala prebehnúť až potom, ako k samotnému odkladu splátok dôjde. V takomto prípade by bola naplnená premisa, že za plnenie spotrebiteľa, teda dlžníka, bolo reálne poskytnuté plnenie veriteľa, teda dodávateľa.

48. Zo súdnej kontroly by bola vylúčená sporná dohoda, ak by bola individuálne dojednaná. Tento názor je však spochybnený už tým, že ide o formulárovú dohodu. Podľa názoru súdu je logické, že v čase, keď podpisovala žalobkyňa žiadosť o poskytnutie úveru, výška sporného poplatku v tlačive danej úverovej zmluvy ešte nemohla byť uvedená, nakoľko nebolo známe, v akej výške bude žalobkyni úver schválený. Sporný poplatok nepredstavuje celé číslo a nepochybne ide o určitý podiel z poskytnutého úveru, takže poplatok musel byť do zmluvy dopísaný až po schválení úveru, a teda rozhodne nemohol byť odsúhlasený žalobkyňou. Súd preto dospel k záveru, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Súd pritom zdôrazňuje, že platí prezumpcia práve o tom, že neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ako to vyplýva z § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Dôkazné bremeno o opaku je na žalovanom, ktorý však toto dôkazné bremeno neunesol.

49. Pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné si uvedomiť, že žalovaný žalobkyni strhol z úveru sumu 124,74 eur ako poplatok za to, že ak by snád niekedy v budúcnosti žiadal o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru) povolí mu odklad, ale maximálne troch splátok a to všetko za uvedený poplatok. Zmluvné dojednanie nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 124,74 eur, čo je takmer 15 % z úveru.

50. Súd na záver pripomína, že existujú viaceré právoplatné súdne rozhodnutia, ktorým bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka totožná s predmetom tejto žaloby, ale z inej úverovej zmluvy uzavretej s iným klientom (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co 80/2017 zo dňa 21.11.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prešove č. k. 12C/219/2016 zo dňa 07.02.2017 alebo rozsudok tohto súdu 10C/326 /2014 zo dňa 10.01.2017 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 3Co/40/2017 zo dňa 04.05.2017).

51. Podmienky zmluvy o revolvingovom úvere týkajúce sa dojednaní predmetnej služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úvere (ods.8.1 a 8. 4 zmluvy o revolvingovom úvere), považuje súd za neprijateľné a preto v zmysle § 388 C.s.p. zmenil rozsudok v zamietajúcej časti tak, že vyslovil ich neprijateľnosť vo výroku rozsudku v zmysle § 298 ods. 1 C.s.p.

52. Odvolací súd súčasne rozhodol aj o trovách celého konania postupom podľa § 396 ods. 2 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, má teda nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0. (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p., v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).